

את חק למודיהם בבית-מדרש גבוה, וישיגו את התאר „דוקטור” — היושבים בירושלם החליטו להתחבר לאגדה שתגן על עיניניהם ותנעים עליהם את החיים; ממש כמו שעושים ה„אקדמיקים” בארפת, וביחוד בגרמניה. שם האגדה: „אגדת האקדמיקים הירושלמים”. חבריה: דר' ויול, דר' רומברג, דר' ארלנגר, דר' שפירא, ויש אומרים גם דר' לוי, מנהל הבנק.

ומה עוד?

מאימה. יתר לא ידענו מאימה.

== „עזרת אחים”.

קבלנו המכתב הבא:

מערכת נכבדה!

כפי שנתפשטו היריעות בעיר שחברת עזרת אחים במלה, הננו מתכבדים להודיע גלוי, שאגדתנו לא במלה כלל כי אם להפך, נתחדשה, ובחג ההשמונאים העבר חגגנו את חנכת אגדתנו אגדת „עזרת אחים החדשה”, חברנו מלאים תקוה שעזרת אחים החדשה חידשה לא רק שמה, כי גם את בחותיה ומעטתה תהיה עבודתה יותר מסודרה, ותביא יתר תוצאות טובות. לתכלית זו חירשנו גם את הועד, הי”ד הקודם והועד הקודם הורחו ונבחר ועד חדש.

ביחד עם זה הננו מודיעים, כי שנינו צורת החותם שלנו ומעטתה הננו חותמים „יעד עזרת אחים החדשה”.

== בשני פרנק!

קבלנו את המכתב הבא:

למערכת „הצבי”

יפו, י”ז טבת תרס”ט

חק דרישת העודות-מסע מאת היהודים הבאים עומד בעינינו, אלא שהפקידים מקולים עם מחוסרי התעודות עד כמה שיד הנותן מגיעה.

והתעודות, הנמצאות בזמן קידם, בנומרוק, נמכרות, לכל מי שרוצה לקנות, בזול!

כן קנה ה' אתון בשבוע שעבר את העודת אמו מיד שלי שית בשני פרנק! א. פפר

גם את המכתב הזה נמסר לסעדת הפחה. — המערכת, שנים ושמונים!

הודיעוני, כי בשלשת השבועות האחרונים מתו בעדת הספרדים בלבד לא פחות משנים ושמנים נפש! מספר עצום כזה בזמן כל כך קצר לא הגיעה העדה הירושלמית כלה מזה זמן רב. מענין היה לדעת כמה מתו ביתר העדות ומה הן סבות המיתות החטופות האלו.

יום יום

== תשובתי

לצערי מחויב אני להשיב על מכתבו של האדון קרניאל בפרסום שמי; כי מה אעשה, והאדון קרניאל הכירני מתוך השורות המעטות שבאו שבוע זה ב„הצבי” אדות בית-העם? מה אעשה, והאדון קרניאל אינו פונה ל„הצבי”, אלא ודוקא ל„יקירו” בן-ציון, ידידו מאז?

יהי כך, ידידי קרניאל, והריני נכין להצטדק...

מה! מה אמרתי? להצטדק?

והריני מצהיר לך, יקירי קרניאל. בפרוש ומבלי כל בוש, ולחיי הרעות לא תעלינה אדום, — הריני מצהיר לך, לפני כל קהל הקוראים:

כן! דבר דברתי בשעת הנאומים, בבית-העם; דברתי ושוחחתי עם אחדות מ„בנות ציון” היקרות, הנחמדות; כן! צחק צחקנו, שם בפנה הרחוקה והנסתרה, ונפריע גם יחד את „הסדר” שאליו כל כך התאויתי. כן! אנחנו עסקנו בדברים שלנו ובשיחות שלנו, בשעה שעל הבמה עסקו הנאומים בטפי, במפו הגדול והטיב.

השמחת ידידי קרניאל, בהצהרתי זאת?

כי אמנם, דע-נא לך אחת: לו היה סדר בבית העם מימים ימימה; לו ידעתי כי חק הוא בבית העם לבא ולשבת במנוחה על המקום שנחנו לך; לו ידעתי, אשר הנאומים לא ינאמו אם הקהל יפריע את אותו הסדר, שבו אתה מדבר בשם בית-העם, — כי אז, ידידי היקר, הייתי אנכי הראשון להזניח את „בנות ציון היקרות” ולשים לב לדברי הנאומים, מעל הבמה. והאמן-נא לי, כי לו שלטה שלוח בבית-העם, לולא ראיתי בעיני את תהולכים והשבים, את הרוקעים והשורקים, את הצוחקים והצועקים, אותך ואת האדון ברזילי, כלוית בל חבריכם, בדברכם ביניכם אדות לא ידעתי מה, — האמן-נא לי, כי אז לא הועיל גם הטכט היתר יוקד של „בת ציון” היתר קוסמה להזניח ממנוחתי השומעת.

אולם, כשידעתי מראש, אשר בבואי לבית העם, הריני מוצא בו הכלכול היתר מוזר שראיתי בימי חיי במוסד אבורי; כשידעתי, שכלם, כלם, בלי הכדל, אם שומעים או משמיעים. ישתתפו בעריכת — כן, בעריכת הכלכול הזה, הנני שואל: מדוע אתמם אנכי? מדוע אשתתק ואסכל מהבלכול? אדרבה, כה במדה שגם אני אפריע הסדר, כה במדה יפחת הרגש הנורא שמרגיש כל איש הרוצה לשמע אלא שאינם נותנים לו לשמע...

הבינות, אדוני קרניאל?

סדר-נא הכל כהונן, הפקר-נא שומרים על הסדר, תן מקום לכל אחד, סגר-נא הדלהות הסמוכות, הפעם-נא היטב בפעמון. שב-נא חמיד אצל הנואם, בקצור: היה-נא ארפי ויהי בית-העם ארפי גם הוא, אז לא אפריע גם אני את הסדר בעזרת כנות ציון החמודות.

הריני נשבע. — בן-אבני.

× אמת?

איננו יודעים אם אמת, מה שנספר גם הפעם לקוראינו בעניני הרבנות, כי מה ניכל לעשות, ובקרב העדה הספרדית אין איש רוצה להבין עד היום, למרות כל הוכחותיני, שהעתונות הוכל רק אז להשמר מפרסם שמועות שוא, כשהעדה תידע איתה יום יום, ובאופן רשמי, ממהלך הענינים בקרבת.

הן אמנם, מענה אחת לעדה הספרדית: איננה! יש ספרדים, יש רבנים, יש אנשים נכבדים שנים, יש דברים, יש כל מה שתמצאו. אך עדה, עדה מסודרה — אין: איננה. איך שיהיה, והיום הודיעונו כי הוקם סוף סוף השלום בין שתי המחנות הנלחמים זה בזה. הנאי השלום פשוטים מאד: לזמן מה לא יהיה חכם באשי בירושלם, אלא ועד גשמי וועד רוחני. הרב פאניז'יל והרב אלישר מותרים על הרבנות בעיר הקדש. בחור פצוי להם, הודיעו האדונים ואלידו וענת בי, כי גם הם ימנעו מעמד לבחירת ראש הועד הגשמי.

ומה יהיה?

כי ראש הועד הרוחני יהיה זקן הירבנים בעיר, ומשרת ראש הועד הגשמי תהיה לאיש שיבחר בו העם.

זהו אשר שמענו: האמת?

== גם בירושלם

הודיעוני, כי ה„אקדמיקים” — לאמר כל אלה שגמרו